ISSN 1725-2490

Euroopan unionin virallinen lehti

C 194

Suomenkielinen laitos

54. vuosikerta

2. heinäkuuta 2011

Tiedonantoja ja ilmoituksia

Ilmoitusnumero | Sisältö | Sivu

IV *Tiedotteet*

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

Euroopan unionin tuomioistuin

2011/C 194/01 Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* EUVL C 186, 25.6.2011 1

V *Ilmoitukset*

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

Unionin tuomioistuin

2011/C 194/02 Asia C-147/08: Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 10.5.2011 (Arbeitsgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Jürgen Römer v. Freie und Hansestadt Hamburg (Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Unionin oikeuden yleiset periaatteet — SEUT 157 artikla — Direktiivi 2000/78/EY — Soveltamisala — Palkan käsite — Rajoitukset — Ammatillinen eläkejärjestelmä lisäeläkkeenä paikallisen julkisyhteisön entisille työntekijöille ja heidän jälkeenjääneilleen — Tällaisen eläkkeen laskentatapa, joka on edullisempi avioliitossa oleville eläkkeensaajille verrattuna rekisteröidyssä parisuhteessa eläviin eläkkeensaajiin — Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä) 2

FI

Hinta:
3 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

2011/C 194/03 Yhdistetyt asiat C-230/09 ja C-231/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 5.5.2011 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hauptzollamt Koblenz v. Kurt Etling ja Thomas Etling (C-230/09) sekä Hauptzollamt Oldenburg v. Theodor Aissen ja Hermann Rohaan (C-231/09) (Maatalous — Maito- ja maitotuoteala — Asetus (EY) N:o 1788/2003 — Maito- ja maitotuotealan maksu — Asetus (EY) N:o 1782/2003 — Yhteisen maatalouspolitiikan suorat tukijärjestelmät — Tilakohtaisten viitemäärien siirtäminen — Vaikutukset maksun laskentaan — Vaikutukset lypsylehmäpalkkion laskentaan) 3

2011/C 194/04 Asia C-391/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2011 (Vilniaus miesto 1 apylinkės teismasin (Liettua) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Malgožata Runevič-Vardyn ja Łukasz Wardyn v. Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius (Unionin kansalaisuus — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate — SEUT 18 ja SEUT 21 artikla — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaate — Direktiivi 2000/43/EY — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan luonnollisten henkilöiden sukunimet ja etunimet on kirjoitettava henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin virallisen kansalliskielen oikeinkirjoitussääntöjen mukaisessa muodossa) 4

2011/C 194/05 Asia C-543/09: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.5.2011 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Deutsche Telekom AG v. Saksan liittotasavalta (Sähköinen viestintä — Direktiivi 2002/22/EY — 25 artiklan 2 kohta — Direktiivi 2002/58/EY — 12 artikla — Numerotiedotuspalvelujen ja luetteloiden tarjoaminen — Puhelinnumeroita jakavalle yritykselle asetettu velvollisuus luovuttaa muille yrityksille sillä olevat tiedot kolmansien yritysten tilaajista) 5

2011/C 194/06 Asia C-107/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 (Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Enel Maritsa Iztok 3 AD v. Direktor "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" NAP (Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivit 77/388/ETY ja 2006/112/EY — Palauttaminen — Määräaika — Korot — Kuittaaminen — Verotuksen neutraalisuuden periaate ja suhteellisuusperiaate — Luottamuksensuoja) 5

2011/C 194/07 Asia C-144/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 (Kammergericht Berlinin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts v. JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch (Tuomioistuimen toimivalta siviilioikeuden alalla — Asetuksen (EY) N:o 44/2001 22 artiklan 2 alakohta ja 27 artikla — Kotipaikan valtion tuomioistuinten yksinomainen toimivalta ratkaista oikeusriidat, jotka koskevat yhtiöiden toimielinten päätösten pätevyyttä — Ulottuvuus — Julkisoikeudellisen oikeushenkilön nostama kanne, jossa vaaditaan sopimuksen toteamista pätemättömäksi sillä perusteella, että tämän oikeushenkilön toimielinten sopimuksen tekemistä koskevien päätösten väitetään olevan mitättömiä — Vireilläolovaikutus — Tuomioistuimen, jossa asia on saatettu myöhemmin vireille, velvollisuus keskeyttää oikeudenkäynti — Laajuus) 6

2011/C 194/08 Yhdistetyt asiat C-201/10 ja C-202/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.5.2011 (Finanzgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10) ja Vion Trading GmbH (C-202/10) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas (Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Asetuksen 3 artikla — Vientituen takaisinperintä — 30 vuoden vanhentumisaika — Vanhentumisaikaa koskeva sääntö, joka kuuluu jäsenvaltion yleiseen siviilioikeuteen — "Analoginen" soveltaminen — Oikeusvarmuuden periaate — Luottamuksensuojan periaate — Suhteellisuusperiaate) 7

FI

2011/C 194/09 Asia C-294/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 (Augstākās tiesas Senātsin (Latvian tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija (Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 5 artiklan 3 kohta — Matkustajille lentojen peruuttamisen johdosta annettava korvaus — Vapautus korvausvelvollisuudesta poikkeuksellisissa olosuhteissa — Lentoliikenteen harjoittaja toteuttaa kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet poikkeuksellisten olosuhteiden välttämiseksi — Resurssien suunnitteleminen hyvissä ajoin, jotta lento voidaan varmistaa tällaisten olosuhteiden päätyttyä) 7

2011/C 194/10 Asia C-479/10: Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10.5.2011 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta (Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 1999/30/EY — Pilaantumisen valvonta — Ilman PM10-pitoisuuden raja-arvot) 8

2011/C 194/11 Asia C-128/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.3.2011 — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp. 8

2011/C 194/12 Asia C-165/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovakian tasavalta) on esittänyt 4.4.2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky v. Profitube spol. sro 9

2011/C 194/13 Asia C-173/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 8.4.2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League ja PA Sport UK Ltd v. Sportradar GmbH (Saksassa rekisteröity yhtiö) ja Sportradar (Sveitsissä rekisteröity yhtiö) 10

2011/C 194/14 Asia C-177/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 15.4.2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton v. Ypourgos Perivallontos — Chorotaxias kai Dimosion Ergon, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon ja Ypourgos Esoterikon — Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis 10

2011/C 194/15 Asia C-209/11: Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 4.5.2011 — Sportingbet PLC v. Ypourgos Politismou ja Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon 11

Unionin yleinen tuomioistuin

2011/C 194/16 Asia T-423/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.5.2011 — Ryanair v. komissio (Valtiontuki — Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Ilmailuala — Münchenin lentoaseman terminaalin 2 yksinomainen käyttö — Laiminlyöntikanne — Komission kannanotto — Lausunnon antamisen raukeaminen — Toimimisvelvollisuutta ei ole) 12

2011/C 194/17 Asia T-502/07: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.5.2011 — IIC-Intersport International v. SMHV — McKenzie (McKENZIE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin McKENZIE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmat yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyt kuvio- ja sanamerkit McKINLEY — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)) 12

FI

(jatkuu kääntöpuolella)

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 194/18	Asia T-207/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.5.2011 — Habanos v. SMHV — Tabacos de Centroamérica (KIOWA) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin KIOWA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön ja kansallinen kuviomerkki COHIBA — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))	13
2011/C 194/19	Asia T-580/08: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.5.2011 — PJ Hungary v. SMHV — Pepekillo (PEPEQUILLO) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PEPEQUILLO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja yhteisön sana- ja kuviomerkit PEPE et PEPE JEANS — Menetetyn määräajan palauttaminen — Suhteellinen epäämisperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 78 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 81 artikla) — Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)	13
2011/C 194/20	Asia T-376/09: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.5.2011 — Glenton España v. SMHV — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin POLO SANTA MARIA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi Benelux-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka esittää poolonpelaajan siluettia — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)	14
2011/C 194/21	Asia T-81/10: Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.5.2011 — Tempus Vade v. SMHV — Palacios Serrano (AIR FORCE) (Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin AIR FORCE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön ja kansalliset sana- ja kuviomerkit TIME FORCE — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)	14
2011/C 194/22	Asia T-206/11: Kanne 4.4.2011 — COMPLEX v. SMHV — Kajometal (KX)	14
2011/C 194/23	Asia T-207/11: Kanne 8.4.2011 — EyeSense v. SMHV — Osypka Medical (ISENSE)	15
2011/C 194/24	Asia T-216/11: Kanne 18.4.2011 — Progust v. SMHV — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)	15
2011/C 194/25	Asia T-219/11: Kanne 15.4.2011 — Otero González v. SMHV	16
2011/C 194/26	Asia T-220/11: Kanne 18.4.2011 — TeamBank v. SMHV — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)	16
2011/C 194/27	Asia T-223/11: Kanne 20.4.2011 — Siemens v. komissio	17
2011/C 194/28	Asia T-224/11: Kanne 21.4.2011 — Caventa v. SMHV — Anson's Herrenhaus (BERG)	17
2011/C 194/29	Asia T-225/11: Kanne 21.4.2011 — Caventa v. SMHV — Anson's Herrenhaus (BERG)	18

FI

(jatkuu kolmannella kansisivulla)

IV

(Tiedotteet)

EUROOPAN UNIONIN TOIMIELINTEN, ELINTEN, TOIMISTOJEN JA VIRASTOJEN TIEDOTTEET

EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN

(2011/C 194/01)

Euroopan unionin tuomioistuimen viimeisin julkaisu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*

EUVL C 186, 25.6.2011

Luettelo aiemmista julkaisuista

EUVL C 179, 18.6.2011

EUVL C 173, 11.6.2011

EUVL C 160, 28.5.2011

EUVL C 152, 21.5.2011

EUVL C 145, 14.5.2011

EUVL C 139, 7.5.2011

Nämä tekstit ovat saatavilla:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Ilmoitukset)

TUOMIOISTUINKÄSITTELYYN LIITTYVÄT MENETTELYT

UNIONIN TUOMIOISTUIN

Unionin tuomioistuimen tuomio (suuri jaosto) 10.5.2011 (Arbeitsgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Jürgen Römer v. Freie und Hansestadt Hamburg

(Asia C-147/08) [1]

(Yhdenvertainen kohtelu työssä ja ammatissa — Unionin oikeuden yleiset periaatteet — SEUT 157 artikla — Direktiivi 2000/78/EY — Soveltamisala — Palkan käsite — Rajoitukset — Ammatillinen eläkejärjestelmä lisäeläkkeenä paikallisen julkisyhteisön entisille työntekijöille ja heidän jälkeenjääneilleen — Tällaisen eläkkeen laskentatapa, joka on edullisempi avioliitossa oleville eläkkeensaajille verrattuna rekisteröidyssä parisuhteessa eläviin eläkkeensaajiin — Sukupuoliseen suuntautumiseen perustuva syrjintä)

(2011/C 194/02)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Arbeitsgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Jürgen Römer

Vastaaja: Freie und Hansestadt Hamburg

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Arbeitsgericht Hamburg — Yhdenvertaisen kohtelun periaatteen, EY:n perustamissopimuksen 141 artiklan ja yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annetun neuvoston direktiivin 2000/78/EY (EYVL L 303, s. 16) 1 ja 2 artiklan ja 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan ja 3 kohdan sekä johdanto-osan 22 perustelukappaleen tulkinta — Direktiivin soveltamisala — Julkisista tai niihin rinnastettavista järjestelmistä, kuten julkisista sosiaaliturvajärjestelmistä tai sosiaalisen suojelun järjestelmistä, suoritetut maksut jäävät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle — Siviilisäätyä ja siitä riippuvia etuuksia koskevat kansalliset säädökset jäävät direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle — Ammatillinen eläkejärjestelmä lisäeläkkeenä paikallisen julkisyhteisön entisille toimihenkilöille ja työntekijöille ja heidän jälkeenjääneilleen — Tällaisen eläkkeen laskentatapa, joka on edullisempi avioliitossa oleville eläkkeensaajille verrattuna rekisteröidyssä parisuhteessa eläviin eläkkeensaajiin

Tuomiolauseelma

1) *Yhdenvertaista kohtelua työssä ja ammatissa koskevista yleisistä puitteista 27.11.2000 annettua neuvoston direktiiviä 2000/78/EY on tulkittava siten, että Freie und Hansestadt Hamburgin entisille työntekijöille ja heidän jälkeenjääneilleen Freie und Hansestadt Hamburgin toimihenkilöiden ja työntekijöiden lisä- ja perhe-eläkkeistä annetun Hampurin osavaltion lain (Erstes Ruhegeldgesetz der Freien und Hansestadt Hamburg), sellaisena kuin se oli 30.5.1995, nojalla maksettavien kaltaiset lisäeläkkeet, jotka ovat SEUT 157 artiklassa tarkoitettua palkkaa, eivät jää kyseisen direktiivin 3 artiklan 3 kohdan eivätkä myöskään sen johdanto-osan 22 perustelukappaleen johdosta tämän direktiivin aineellisen soveltamisalan ulkopuolelle.*

2) *Kun Hampurin osavaltion mainitun lain 10 §:n 6 momentissa säädetään, että rekisteröidyn parisuhteen solminut eläkkeensaaja saa pienempää lisäeläkettä kuin sellainen avioliitossa oleva eläkkeensaaja, joka ei asu puolisostaan pysyvästi erillään, direktiivin 2000/78 1 ja 2 artiklan ja 3 artiklan 1 kohdan c alakohdan säännökset yhdessä tarkasteltuina ovat esteenä tällaiselle kansallisille säännökselle, jos*

   — *kyseisessä jäsenvaltiossa avioliitto on varattu eri sukupuolta oleville henkilöille, ja se on rinnakkain voimassa rekisteröidystä parisuhteesta 16.2.2001 annetussa laissa (Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft) säädetyn kaltaisen rekisteröidyn parisuhteen kanssa, joka on varattu samaa sukupuolta oleville henkilöille, ja*

   — *kyse on sukupuoliseen suuntautumiseen perustuvasta välittömästä syrjinnästä sen takia, että kansallisessa oikeudessa kyseisen rekisteröidyn parisuhteen osapuolen oikeudellinen ja tosiasiallinen tilanne on vertailukelpoinen avioliitossa olevan henkilön oikeudellisen ja tosiasiallisen tilanteen kanssa kyseisen eläkkeen kannalta. Vertailukelpoisuuden arviointi kuuluu ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen toimivaltaan, ja se on kohdennettava aviopuolisoiden ja rekisteröidyn parisuhteen solmineiden henkilöiden niihin oikeuksiin ja velvollisuuksiin — sellaisina kuin niitä säännellään kummankin instituution yhteydessä —, jotka ovat merkityksellisiä, kun kyseessä olevan etuuden kohde ja myöntämisedellytykset otetaan huomioon.*

3) *Mikäli Freie und Hansestadt Hamburgin toimihenkilöiden ja työntekijöiden lisä- ja perhe-eläkkeistä annetun Hampurin osavaltion lain, sellaisena kuin se oli 30.5.1995, 10 §:n 6 momentti merkitsee direktiivin 2000/78 2 artiklassa tarkoitettua syrjintää, pääasian kantajan kaltainen yksityinen oikeussubjekti voi vaatia oikeutta yhdenvertaiseen kohteluun aikaisintaan kyseisen direktiivin täytäntöönpanolle asetetun määräajan päätyttyä, eli 3.12.2003 alkaen, joutumatta odottamaan, että kansallinen lainsäätäjä saattaa mainitun säännöksen yhdenmukaiseksi unionin oikeuden kanssa.*

([1]) EUVL C 171, 5.7.2008.

Unionin tuomioistuimen tuomio (ensimmäinen jaosto) 5.5.2011 (Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Hauptzollamt Koblenz v. Kurt Etling ja Thomas Etling (C-230/09) sekä Hauptzollamt Oldenburg v. Theodor Aissen ja Hermann Rohaan (C-231/09)

(Yhdistetyt asiat C-230/09 ja C-231/09) ([1])

(Maatalous — Maito- ja maitotuoteala — Asetus (EY) N:o 1788/2003 — Maito- ja maitotuotealan maksu — Asetus (EY) N:o 1782/2003 — Yhteisen maatalouspolitiikan suorat tukijärjestelmät — Tilakohtaisten viitemäärien siirtäminen — Vaikutukset maksun laskentaan — Vaikutukset lypsylehmäpalkkion laskentaan)

(2011/C 194/03)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesfinanzhof

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Hauptzollamt Koblenz (C-230/09) ja Hauptzollamt Oldenburg (C-231/09)

Vastaajat: Kurt Etling ja Thomas Etling (C-230/09) sekä Theodor Aissen ja Hermann Rohaan (C-231/09)

Muu osapuoli: Bundesministerium der Finanzen

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesfinanzhof — Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003 5 artiklan k alakohdan tulkinta (EUVL L 270, s. 123) — Maidon viitemäärän takaisin saaminen maanvuokrasopimuksen purkamisen johdosta viiteajanjakson aikana — Kysymys siitä, otetaanko aikaisemman vuokralaisen viiteajanjakson aikana jo toimittama määrä huomioon vuokranantajan käytössä olevaa viitemäärää määritettäessä

Tuomiolauselma

1) *Maito- ja maitotuotealan maksun vahvistamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1788/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 22.12.2004 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2217/2004, 10 artiklan 3 kohtaa on tulkittava niin, että toimituksiin varatun kansallisen viitemäärän käyttämättömän osan uudelleen jakamisen on tapahduttava suhteessa liikatoimituksia suorittaneiden tuottajien tilakohtaisiin viitemääriin, eli viitemääriin, jotka määritellään kunkin kahdentoista kuukauden jakson 1. päivänä huhtikuuta, tai jäsenvaltioiden vahvistamien puolueettomien perusteiden mukaan. Tässä säännöksessä käytetyn tilakohtaisen viitemäärän käsitteen perusteella ei voida ottaa huomioon tämän jakson aikana tapahtuneita viitemäärien siirtoja.*

2) *Kansallisen lainsäädännön, jolla pannaan täytäntöön asetuksen N:o 1788/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2217/2004, 10 artiklan 3 kohdassa säädetty oikeus vahvistaa puolueettomia perusteita, joiden perusteella toimituksiin varatun kansallisen viitemäärän käyttämätön osa jaetaan uudelleen, on oltava erityisesti unionin oikeuden yleisten periaatteiden sekä yhteisellä maatalouspolitiikalla ja erityisesti maitoalan yhteisellä markkinajärjestelyllä tavoiteltujen päämäärien mukainen.*

3) *Nämä päämäärät eivät ole esteenä kyseisen oikeuden täytäntöönpanon yhteydessä annetulle kansalliselle lainsäädännölle, jossa mahdollistetaan se, että liikatoimituksia suorittaneet tuottajat, joille on asianomaisen kahdentoista kuukauden jakson aikana asetuksen N:o 1788/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2217/2004, säännösten mukaisesti siirretty sellainen tilakohtainen viitemäärä, jonka osalta viitemäärän aikaisempi haltija on jo tuottanut ja toimittanut maitoa tämän saman jakson osalta, voivat osallistua mainittuun uudelleenjakoon koko tällä viitearvolla tai sen osalla. Jäsenvaltioiden on kuitenkin valvottava sitä, ettei tällainen kansallinen lainsäädäntö johda siirtoihin, jotka ovat muodollisesti tässä asetuksessa säädettyjen edellytysten mukaisia mutta joiden ainoana tarkoituksena siitä huolimatta on mahdollistaa se, että tietyt liikatoimituksia suorittaneet tuottajat voivat päästä suotuisampaan asemaan mainitussa uudelleenjaossa.*

4) *Yhteisen maatalouspolitiikan suoria tukijärjestelmiä koskevista yhteisistä säännöistä ja tietyistä viljelijöiden tukijärjestelmistä sekä asetusten (ETY) N:o 2019/93, (EY) N:o 1452/2001, (EY) N:o 1453/2001, (EY) N:o 1454/2001, (EY) N:o 1868/94, (EY) N:o 1251/1999, (EY) N:o 1254/1999, (EY) N:o 1673/2000, (ETY) N:o 2358/71 ja (EY) N:o 2529/2001 muuttamisesta 29.9.2003 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 1782/2003, sellaisena kuin se on muutettuna 26.1.2005 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 118/2005, 95 artiklan 1 kohdassa käytettyä käsitettä ”tilan käytössä oleva — tilakohtainen viitemäärä”, joka vastaa asetuksen N:o 1788/2003, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella N:o 2217/2004, 5 artiklan k alakohdassa määriteltyä käsitettä ”käytettävissä oleva*

viitemäärä", on tulkittava niin, että silloin, kun tuottajalle on tietyn kahdentoista kuukauden jakson aikana siirretty sellainen viitemäärä, jonka osalta sen luovuttaja on jo toimittanut maitoa tämän saman jakson aikana, kyseinen käsite ei kata siirronsaajan osalta sitä siirretyn viitemäärän osaa, jonka osalta viitemäärän luovuttaja on jo toimittanut maitoa ilman maksuvelvoitetta.

(1) EUVL C 220, 12.9.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (toinen jaosto) 12.5.2011 (Vilniaus miesto 1 apylinkės teismasin (Liettua) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Malgožata Runevič-Vardyn ja Łukasz Wardyn v. Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija, Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

(Asia C-391/09) (1)

(Unionin kansalaisuus — Oikeus liikkua ja oleskella vapaasti jäsenvaltioiden alueella — Kansalaisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate — SEUT 18 ja SEUT 21 artikla — Rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaate — Direktiivi 2000/43/EY — Kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan luonnollisten henkilöiden sukunimet ja etunimet on kirjoitettava henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin virallisen kansalliskielen oikeinkirjoitussääntöjen mukaisessa muodossa)

(2011/C 194/04)

Oikeudenkäyntikieli: liettua

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Vilniaus miesto 1 apylinkės teismas

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Malgožata Runevič-Vardyn ja Łukasz Wardyn

Vastaajat: Vilniaus miesto savivaldybės administracija, Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija, Valstybinė lietuvių kalbos komisija ja Vilniaus miesto savivaldybės administracijos Teisės departamento Civilinės metrikacijos skyrius

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — EY 12 artiklan ensimmäisen kohdan ja EY 18 artiklan 1 kohdan sekä rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 2004/43/EY (EYVL L 180, s. 22) 2 artiklan 2 kohdan b alakohdan tulkinta — Kansallinen lainsäädäntö, jossa eri kansallisuutta tai kansalaisuutta olevien henkilöiden etunimet ja sukunimet on kirjoitettava tämän jäsenvaltion antamiin henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin tämän valtion virallisen kansalliskielen kirjaimin

Tuomiolauselma

1) *Kansallinen säännöstö, jonka mukaan henkilön etu- ja sukunimet voidaan kirjoittaa tämän valtion henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin vain virallisen kansalliskielen oikeinkirjoitussääntöjen mukaisesti, koskee tilannetta, joka ei kuulu rodusta tai etnisestä alkuperästä riippumattoman yhdenvertaisen kohtelun periaatteen täytäntöönpanosta 29.6.2000 annetun neuvoston direktiivin 200/43/EY soveltamisalaan.*

2) *SEUT 21 artiklaa on tulkittava siten, että*

— *se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät kansallisen säännöstön nojalla, jonka mukaan henkilön sukunimi ja etunimet voidaan kirjoittaa tämän valtion henkilötietoja osoittaviin asiakirjoihin vain virallisen kansalliskielen oikeinkirjoitussääntöjä noudattaen, muuttamasta erään kansalaisensa sukunimeä ja etunimeä tämän syntymä- ja vihkitodistukseen toisen jäsenvaltion oikeinkirjoitussääntöjen mukaisesti*

— *se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaisissa olosuhteissa ja tämän saman säännöstön mukaisesti muuttamasta unionin kansalaisista muodostuvan avioparin yhteistä sukunimeä, sellaisena kuin se on näistä kansalaisista toisen lähtöjäsenvaltion antamissa henkilötietoja osoittavissa asiakirjoissa viimeksi mainitun valtion oikeinkirjoitussääntöjen mukaisessa muodossa, edellyttäen, että tämä kieltäytyminen ei aiheuta kyseisille unionin kansalaisille vakavaa haittaa hallinnollisesti, työelämässä ja yksityiselämässä, minkä arvioiminen on ennakkoratkaisupyynnön esittäneen tuomioistuimen tehtävä. Jos tilanne on tällainen, kyseisen tuomioistuimen on tutkittava myös, onko muuttamisesta kieltäytyminen tarpeen niiden etujen suojaamiseksi, jotka kansallisella säännöstöllä pyritään turvaamaan, ja oikeassa suhteessa hyväksyttävästi tavoiteltuun päämäärään nähden*

— *se ei ole esteenä sille, että jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset kieltäytyvät pääasiassa kysymyksessä olevan kaltaisissa olosuhteissa ja tämän saman säännöstön mukaisesti muuttamasta unionin kansalaisen, joka on toisen jäsenvaltion kansalainen, vihkitodistusta siten, että asianomaisen kansalaisen etunimet kirjoitettaisiin tähän todistukseen tarkkeineen sellaisina kuin ne on kirjoitettu hänen lähtöjäsenvaltionsa antamiin henkilöllisyyttä osoittaviin asiakirjoihin ja viimeksi mainitun jäsenvaltion virallisen kansalliskielen oikeinkirjoitussääntöjen mukaisessa muodossa.*

(1) EUVL C 312, 19.12.2009.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 5.5.2011 (Bundesverwaltungsgerichtin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Deutsche Telekom AG v. Saksan liittotasavalta

(Asia C-543/09) [1]

(Sähköinen viestintä — Direktiivi 2002/22/EY — 25 artiklan 2 kohta — Direktiivi 2002/58/EY — 12 artikla — Numerotiedotuspalvelujen ja luetteloiden tarjoaminen — Puhelinnumeroita jakavalle yritykselle asetettu velvollisuus luovuttaa muille yrityksille sillä olevat tiedot kolmansien yritysten tilaajista)

(2011/C 194/05)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesverwaltungsgericht

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Deutsche Telekom AG

Vastaaja: Saksan liittotasavalta

Muut osapuolet: GoYellow GmbH ja Telix AG

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Bundesverwaltungsgericht — Yleispalveluista ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) (EYVL L 108, s. 51) 25 artiklan 2 kohdan sekä henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) (EYVL L 201, s. 37) 12 artiklan tulkinta — Luetteloiden tarjoaminen — Yritykselle, joka on jakanut puhelinnumeroita tilaajille, asetetun sellaisen velvollisuuden laajuus, joka koskee kaikkien asianmukaisten tietojen luovuttamista muille yrityksille yleisen luettelon julkaisemista tai numerotiedotusta koskevan yleispalvelun tarjoamista varten — Kolmansien yritysten tilaajia koskevat tiedot

Tuomiolauselma

1) *Yleispalvelusta ja käyttäjien oikeuksista sähköisten viestintäverkkojen ja -palvelujen alalla 7.3.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/22/EY (yleispalveludirektiivi) 25 artiklan 2 kohtaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa asetetaan puhelinnumeroita loppukäyttäjille jakaville yrityksille velvollisuus luovuttaa omia tilaajiaan koskevien tietojensa lisäksi myös niillä olevat tiedot kolmansien yritysten tilaajista yleisesti saatavilla olevia numerotiedotuspalveluja ja luetteloja tarjoaville yrityksille.*

2) *Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12.7.2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 12 artiklaa on tulkittava siten, että se ei ole esteenä kansalliselle säännöstölle, jossa velvoitetaan julkisia luetteloita julkaiseva yritys luovuttamaan sillä muiden puhelinpalvelujen tarjoajien tilaajista olevia henkilötietoja kolmannelle yritykselle, joka julkaisee painettua tai sähköistä julkista luetteloa tai saattaa tällaisia luetteloita käytettäviksi numerotiedotuspalvelujen kautta, ilman, että tällaisen luovuttamisen edellytyksenä on tilaajien antama uusi suostumus, kunhan viimeksi mainituille on yhtäältä ilmoitettu ennen heidän tietojensa ensimmäistä kirjaamista julkiseen luetteloon kyseisen luettelon tarkoituksesta ja siitä, että kyseiset tiedot voidaan luovuttaa toiselle puhelinpalvelujen tarjoajalle, ja kunhan toisaalta taataan se, että kyseisiä tietoja ei käytetä niiden luovuttamisen jälkeen muihin tarkoituksiin kuin niihin, joita varten ne on kerätty niiden ensimmäistä julkaisemista varten.*

[1] EUVL C 80, 27.3.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 (Administrativen sad Sofia-gradin (Bulgaria) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Enel Maritsa Iztok 3 AD v. Direktor "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" NAP

(Asia C-107/10) [1]

(Ennakkoratkaisupyyntö — Arvonlisävero — Direktiivit 77/388/ETY ja 2006/112/EY — Palauttaminen — Määräaika — Korot — Kuittaaminen — Verotuksen neutraalisuuden periaate ja suhteellisuusperiaate — Luottamuksensuoja)

(2011/C 194/06)

Oikeudenkäyntikieli: bulgaria

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Administrativen sad Sofia-grad

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Enel Maritsa Iztok 3 AD

Vastaaja: Direktor "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" NAP

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Administrativen sad Sofia-grad — Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste — 17.5.1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1) 18 artiklan 4 kohdan ja yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY (EUVL L 347, s. 1) 183 artiklan ensimmäisen kohdan tulkinta — Arvonlisäveron ylijäämän palauttamista koskeva ehdoton määräaika, jonka päättymisestä lasketaan verovelvollisen maksettavaksi kertyvät korot — Kansallisen lainsäädännön muuttaminen tämän määräajan kuluessa siten, että korot lasketaan kertyviksi verotarkastuksen päätteeksi tehtävän päätöksen antamisesta — Kohtuullinen määräaika — Mahdollisuus palauttaa arvonlisäveron ylijäämä kuittaamalla palautettava summa niiden verojen määrällä, jotka verollisen on maksettava — Verotuksen neutraalisuuden periaate ja suhteellisuusperiaate

Tuomiolauseluma

1) *Yhteisestä arvonlisäverojärjestelmästä 28.11.2006 annetun neuvoston direktiivin 2006/112/EY, sellaisena kuin se on muutettuna 19.12.2006 annetulla neuvoston direktiivillä 2006/138/EY, 183 artiklaa, luettuna yhdessä luottamuksensuojan periaatteen kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jossa säädetään takautuvasti sen määräajan pidentämisestä, jolloin liikaa maksettu arvonlisävero on palautettava, jos kyseisellä lainsäädännöllä viedään verovelvolliselta tällä ennen mainitun lainmuutoksen voimaantuloa ollut oikeus saada viivästyskorkoa palautettavalle määrälle.*

2) *Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/138, 183 artiklaa, luettuna yhdessä verotuksen neutraalisuuden periaatteen kanssa, on tulkittava siten, että se on esteenä kansalliselle lainsäädännölle, jonka mukaan liikaa maksetun arvonlisäveron palauttamisen tavanomaista määräaikaa, jonka päätyttyä palautettavalle määrälle on maksettava viivästyskorkoa, jatketaan verotarkastuksen aloittamisen tapauksessa, mistä seuraa, että viivästyskorkoa on maksettava vasta kyseisen menettelyn päättymispäivästä lähtien, vaikka liikaa maksettu määrä on jo siirretty kolmen sitä verokautta, jolloin liikaa maksettu määrä ilmeni, seuraavien kolmen verokauden aikana. Sen sijaan se, että täksi tavanomaiseksi määräajaksi on säädetty 45 päivää, ei ole mainitun säännöksen vastaista.*

3) *Direktiivin 2006/112, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2006/138, 183 artiklaa on tulkittava siten, ettei se ole esteenä liikaa maksetun arvonlisäveron palauttamisen suorittamiselle kuittaamalla.*

(1) EUVL C 134, 22.5.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 (Kammergericht Berlinin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts v. JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

(Asia C-144/10) (1)

(Tuomioistuimen toimivalta siviilioikeuden alalla — Asetuksen (EY) N:o 44/2001 22 artiklan 2 alakohta ja 27 artikla — Kotipaikan valtion tuomioistuinten yksinomainen toimivalta ratkaista oikeusriidat, jotka koskevat yhtiöiden toimielinten päätösten pätevyyttä — Ulottuvuus — Julkisoikeudellisen oikeushenkilön nostama kanne, jossa vaaditaan sopimuksen toteamista pätemättömäksi sillä perusteella, että tämän oikeushenkilön toimielinten sopimuksen tekemistä koskevien päätösten väitetään olevan mitättömiä — Vireilläolovaikutus — Tuomioistuimen, jossa asia on saatettu myöhemmin vireille, velvollisuus keskeyttää oikeudenkäynti — Laajuus)

(2011/C 194/07)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Kammergericht Berlin

Pääasian asianosaiset

Valittaja: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG), Anstalt des öffentlichen Rechts

Vastapuoli: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Kammergericht Berlin — Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 (EYVL L 2001, L 12, s. 1) 22 artiklan 2 alakohdan ja 27 artiklan tulkinta — Kotipaikan valtion tuomioistuinten yksinomainen toimivalta oikeusriidoissa, jotka koskevat yhtiöiden toimielinten päätösten pätevyyttä — Tämän tuomioistuinten yksinomaista toimivaltaa koskevan säännön sovellettavuus julkisoikeudellisen oikeushenkilön nostamaan kanteeseen, jossa vaaditaan sopimuksen toteamista pätemättömäksi sillä perusteella, että tämän oikeushenkilön toimielinten sopimuksen tekemistä koskevien päätösten väitetään olevan mitättömiä

Tuomiolauseluma

Tuomioistuimen toimivallasta sekä tuomioiden tunnustamisesta ja täytäntöönpanosta siviili- ja kauppaoikeuden alalla 22.12.2000 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 44/2001 22 artiklan 2 alakohtaa on tulkittava siten, ettei sitä sovelleta oikeusriitaan, jonka yhteydessä yhtiö vetoaa siihen, ettei sitä vastaan voida vedota sopimukseen, koska sen toimielinten päätös, joka on johtanut sopimuksen tekemiseen, on yhtiöjärjestyksen rikkomisen vuoksi pätemätön.

(1) EUVL C 148, 5.6.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (neljäs jaosto) 5.5.2011 (Finanzgericht Hamburgin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10) ja Vion Trading GmbH (C-202/10) v. Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Yhdistetyt asiat C-201/10 ja C-202/10) [1]

(Asetus (EY, Euratom) N:o 2988/95 — Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaaminen — Asetuksen 3 artikla — Vientituen takaisinperintä — 30 vuoden vanhentumisaika — Vanhentumisaikaa koskeva sääntö, joka kuuluu jäsenvaltion yleiseen siviilioikeuteen — "Analoginen" soveltaminen — Oikeusvarmuuden periaate — Luottamuksensuojan periaate — Suhteellisuusperiaate)

(2011/C 194/08)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Finanzgericht Hamburg

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Ze Fu Fleischhandel GmbH (C-201/10) ja Vion Trading GmbH (C-202/10)

Vastaaja: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Finanzgericht Hamburg — Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 (EYVL L 312, s. 1) 3 artiklan 3 kohdan tulkinta — Sellaisen vientituen palauttaminen, jonka viejä on saanut perusteettomasti väärinkäytösten vuoksi, joihin se on syyllistynyt — Sellaisen kansallisen säännöstön soveltaminen, jonka mukaan vanhentumisaika on 30 vuotta — Oikeusvarmuuden periaate ja suhteellisuusperiaate

Tuomiolauseelma

1) *Pääasioissa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa oikeusvarmuuden periaate ei lähtökohtaisesti estä sitä, että kun on kyse Euroopan yhteisöjen taloudellisten etujen suojaamisesta 18.12.1995 annetun neuvoston asetuksen (EY, Euratom) N:o 2988/95 määritellystä Euroopan unionin taloudellisten etujen suojaamisesta ja kun sovelletaan tämän asetuksen 3 artiklan 3 kohtaa, jäsenvaltion kansalliset viranomaiset ja tuomioistuimet soveltavat perusteettomaksi maksetun vientituen palauttamista koskevaan oikeusriitaan "analogisesti" kansalliseen yleissäännökseen perustuvaa vanhentumisaikaa, kuitenkin sillä edellytyksellä, että tällainen oikeuskäytäntöön perustuva soveltaminen oli riittävästi ennakoitavissa, mikä ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen on tutkittava.*

2) *Pääasioissa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa suhteellisuusperiaate estää silloin, kun jäsenvaltiot käyttävät niille asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdassa annettua mahdollisuutta, kolmenkymmenen vuoden vanhentumisajan soveltamisen perusteettomasti saatujen etuuksien palauttamista koskevaan oikeusriitaan.*

3) *Pääasioissa kyseessä olevan kaltaisissa olosuhteissa oikeusvarmuuden periaate estää sen, että asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu "pitempi" vanhentumisaika voisi perustua yleiseen vanhentumisaikaan, jota on oikeuskäytännössä lyhennetty, jotta viimeksi mainittu vanhentumisaika olisi sitä sovellettaessa suhteellisuusperiaatteen mukainen, koska tällaisissa olosuhteissa on joka tapauksessa sovellettava asetuksen N:o 2988/95 3 artiklan 1 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädettyä neljän vuoden vanhentumisaikaa.*

[1] EUVL C 209, 31.7.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 12.5.2011 (Augstākās tiesas Senātsin (Latvian tasavalta) esittämä ennakkoratkaisupyyntö) — Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks v. Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

(Asia C-294/10) [1]

(Lentoliikenne — Asetus (EY) N:o 261/2004 — 5 artiklan 3 kohta — Matkustajille lentojen peruuttamisen johdosta annettava korvaus — Vapautus korvausvelvollisuudesta poikkeuksellisissa olosuhteissa — Lentoliikenteen harjoittaja toteuttaa kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet poikkeuksellisten olosuhteiden välttämiseksi — Resurssien suunnitteleminen hyvissä ajoin, jotta lento voidaan varmistaa tällaisten olosuhteiden päätyttyä)

(2011/C 194/09)

Oikeudenkäyntikieli: latvia

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Augstākās tiesas Senāts

Pääasian asianosaiset

Kantajat: Andrejs Eglītis ja Edvards Ratnieks

Vastaaja: Latvijas Republikas Ekonomikas ministrija

Oikeudenkäynnin kohde

Ennakkoratkaisupyyntö — Augstākās tiesas Senāts — Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisön säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 (EUVL L 46, s. 1) 5 artiklan 3 kohdan ja 6 artiklan 1 kohdan tulkinta — Lennon peruuttaminen siitä syystä, että ensin ilmatila suljettiin tutka- ja lennonjohtojärjestelmän ongelmien vuoksi ja sitten lentomiehistön sallittu enimmäistyöaika päättyi — Lentoliikenteen harjoittaja on toteuttanut kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet poikkeuksellisten olosuhteiden välttämiseksi

Tuomiolauselma

Matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä sekä asetuksen (ETY) N:o 295/91 kumoamisesta 11.2.2004 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 261/2004 5 artiklan 3 kohtaa on tulkittava siten, että kun lentoliikenteen harjoittajan on toteutettava kaikki kohtuudella edellytettävät toimenpiteet poikkeuksellisten olosuhteiden välttämiseksi, sen on lennon suunnitteluvaiheessa otettava kohtuullisesti huomioon viivästymisvaara, joka liittyy tällaisten olosuhteiden mahdolliseen ilmaantumiseen. Sen on näin ollen varattava tietty ajallinen liikkumavara, jonka ansiosta se voi mahdollisesti suorittaa lennon kokonaisuudessaan, kun poikkeukselliset olosuhteet ovat päättyneet. Kyseistä säännöstä ei sen sijaan voida tulkita siten, että siinä velvoitettaisiin kohtuudella edellytettävinä toimenpiteinä suunnittelemaan yleisesti ja erottelematta ajallinen liikkumavara, jota sovelletaan erotuksetta kaikkiin lentoliikenteen harjoittajiin kaikissa tilanteissa, joissa on kyse poikkeuksellisista olosuhteista. Lentoliikenteen harjoittajan kykyä toteuttaa koko suunniteltu lento uudessa tilanteessa, joka perustuu näiden olosuhteiden ilmaantumiseen, on arvioitava huolehtimalla siitä, ettei vaaditun ajan pituus johda siihen, että lentoliikenteen harjoittajan on suostuttava kestämättömiin uhrauksiin yrityksensä tuolloiseen kapasiteettiin nähden. Kyseisen asetuksen 6 artiklan 1 kohtaa ei sovelleta tällaisessa arvioinnissa.

(1) EUVL C 221, 14.8.2010.

Unionin tuomioistuimen tuomio (viides jaosto) 10.5.2011 — Euroopan komissio v. Ruotsin kuningaskunta

(Asia C-479/10) (1)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ympäristö — Direktiivi 1999/30/EY — Pilaantumisen valvonta — Ilman PM10-pitoisuuden raja-arvot)

(2011/C 194/10)

Oikeudenkäyntikieli: ruotsi

Asianosaiset

Kantaja: Euroopan komissio (asiamiehet: A. Alcover San Pedro ja K. Simonsson)

Vastaaja: Ruotsin kuningaskunta (asiamiehet: A. Falk ja C. Meyer-Seitz)

Oikeudenkäynnin kohde

Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen — Ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY (EYVL L 163, s. 41) 5 artiklan 1 kohdan rikkominen — Ilman PM10-pitoisuuden raja-arvojen ylittäminen vuosina 2005, 2006 ja 2007 alueilla SW 2 ja SW 4 sekä vuosina 2005 ja 2006 alueella SW 5

Tuomiolauselma

1) *Ruotsin kuningaskunta ei ole noudattanut ilmassa olevien rikkidioksidin, typpidioksidin ja typen oksidien, hiukkasten ja lyijyn pitoisuuksien raja-arvoista 22.4.1999 annetun neuvoston direktiivin 1999/30/EY 5 artiklan 1 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se on ylittänyt ilman PM_{10}-pitoisuuden raja-arvot vuosina 2005–2007 alueilla SW 2 ja SW 4 sekä vuosina 2005 ja 2006 alueella SW 5.*

2) *Ruotsin kuningaskunta velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

(1) EUVL C 328, 4.12.2010.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Bundesgerichtshof (Saksa) on esittänyt 14.3.2011 — UsedSoft GmbH v. Oracle International Corp.

(Asia C-128/11)

(2011/C 194/11)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Bundesgerichtshof

Pääasian asianosaiset

Valittaja: UsedSoft GmbH

Vastapuoli: Oracle International Corp.

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko henkilö, joka voi vedota tietokoneohjelman kappaleen levittämisoikeuden raukeamiseen, direktiivin 2009/24/EY (1) 5 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu ”tietokoneohjelman laillisesti hankkinut henkilö”?

2) Siinä tapauksessa, että ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Raukeaako oikeus tietokoneohjelman kappaleen levittämiseen direktiivin 2009/24/EY 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen lauseen mukaan silloin, kun sen hankkinut henkilö on oikeudenhaltijan suostumuksella valmistanut kappaleen lataamalla ohjelman internetistä tallennusalustalle?

3) Siinä tapauksessa, että myös toiseen kysymykseen vastataan myöntävästi: Voiko myös se, joka on hankkinut "käytetyn" ohjelmistolisenssin, vedota kappaleen valmistamiseksi "tietokoneohjelman laillisesti hankkineena henkilönä" direktiivin 2009/24/EY 5 artiklan 1 kohdan ja 4 artiklan 2 kohdan ensimmäisen lauseen mukaan siihen, että levittämisoikeus ensimmäisen hankkijan oikeudenhaltijan suostumuksella internetistä tallennusalustalle lataamaan tietokoneohjelman kappaleeseen on rauennut, kun ensimmäinen hankkija on hävittänyt tietokoneohjelman kappaleensa tai ei enää käytä sitä?

(1) Tietokoneohjelmien oikeudellisesta suojasta 23.4.2009 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/24/EY (EUVL L 111, s. 16).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Najvyšším súdom Slovenskej republiky (Slovakian tasavalta) on esittänyt 4.4.2011 — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky v. Profitube spol. sro

(Asia C-165/11)

(2011/C 194/12)

Oikeudenkäyntikieli: slovakki

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Vastaaja: Profitube spol., sro

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Kun kysymys on tilanteesta, jossa vuosina 2005 ja 2006 Euroopan unionin jäsenvaltioon sijoittautunut maahantuoja on tuonut tämän jäsenvaltion alueella sijaitsevaan yleiseen tullivarastoon tavaroita, jotka ovat peräisin Euroopan unionin ulkopuolisesta valtiosta (Ukrainasta) ja joita on myöhemmin käsitelty suspensiojärjestelmän puitteissa tapahtuvassa sisäisessä jalostusmenettelyssä kyseisessä tullivarastossa, jossa sen sijaan, että lopputuote olisi välittömästi viety yhteisön alueelta asetuksen N:o 2913/92 114 artiklassa tarkoitetulla tavalla, tavaran valmistanut taho on luovuttanut sen toiselle jäsenvaltiossa asuvalle yhtiölle, joka ei ole luovuttanut tavaraa vapaaseen liikkeeseen tullivarastosta vaan on asettanut sen jälleen tullivarastointimenettelyyn, sovelletaanko tavaroiden myyntiin tässä tullivarastossa pelkästään yhteisön tullilainsäädäntöä vai onko oikeudellinen tilanne myynnin vuoksi muuttunut siten, että tähän liiketoimeen sovelletaan 17.5.1997 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (1) järjestelmää, eli voidaanko kuudennen direktiivin arvonlisäveroa koskevan järjestelmän soveltamisen kannalta katsoa, että jäsenvaltion alueella, joka kuuluu yhteisön alueeseen, sijaitseva yleinen tullivarasto kuuluu kuudennen direktiivin 3 artiklan määritelmän soveltamisalaan?

2) Onko edellä kuvattua tilannetta mahdollista arvioida Euroopan unionin tuomioistuimen oikeuskäytäntöön perustuvien oikeuden väärinkäyttöä koskevien periaatteiden valossa, kun kysymys on kuudennen direktiivin soveltamisesta (asia C-255/02, Halifax, tuomio 21.2.2006), koska myymällä tavaroita Slovakian tasavallan alueella sijaitsevassa tullivarastossa valittaja on jo luovuttanut tavaroita vastikkeellisesti jäsenvaltion alueella?

3) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi ja jos kyseiseen liiketoimeen sovelletaan kuudennen direktiivin järjestelmää, onko tällainen liiketoimi verotettava tapahtuma,

   a) koska se liittyy kuudennen direktiivin 10 artiklan 1 ja 2 kohdassa tarkoitettuun verosaatavan syntymiseen siltä osin kuin tavaroita on luovutettu Slovakian tasavallan alueella sijaitsevassa tullivarastossa, vai

   b) koska kun tavarat on tuotu kolmannesta maasta (kuudennen direktiivin 10 artiklan 3 kohta) tai kun ne ovat tullivarastossa, tullijärjestelmää ei voida soveltaa toiselle jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle tapahtuneen tavaroiden luovutuksen jälkeen?

4) Onko kuudennen direktiivin johdanto-osassa tarkoitetut tavoitteet — ja erityisesti tullitariffeja ja kauppaa koskevan yleissopimuksen (WTO:n) tavoitteet — täytetty, kun sellaisten tavaroiden luovutukseen, jotka on tuotu kolmannesta maasta tullivarastoon ja joita on maahantuonnin jälkeen käsitelty ja jotka on luovutettu toiselle jäsenvaltiossa asuvalle henkilölle yhteisön jäsenvaltion alueella sijaitsevassa tullivarastossa, ei kyseisessä jäsenvaltiossa sovelleta arvonlisäverojärjestelmää?

(1) Jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta — yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste 17.5.1977 annettu kuudes neuvoston direktiivi.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) (Yhdistynyt kuningaskunta) on esittänyt 8.4.2011 — Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League ja PA Sport UK Ltd v. Sportradar GmbH (Saksassa rekisteröity yhtiö) ja Sportradar (Sveitsissä rekisteröity yhtiö)

(Asia C-173/11)

(2011/C 194/13)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Pääasian asianosaiset

Valittajat: Football Dataco Ltd, Scottish Premier League Ltd, Scottish Football League ja PA Sport UK Ltd

Vastapuolet: Sportradar GmbH (Saksassa rekisteröity yhtiö) ja Sportradar (Sveitsissä rekisteröity yhtiö)

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Silloin, kun osapuoli lataa direktiiviin 96/9/EY [1] (jäljempänä tietokantadirektiivi) perustuvalla sui generis -oikeudella suojatusta tietokannasta tietoja jäsenvaltiossa A sijaitsevaan www-palvelimeensa ja kun www-palvelin lähettää vastauksena toisessa jäsenvaltiossa B olevan käyttäjän pyyntöihin tällaisia tietoja käyttäjän tietokoneeseen siten, että tiedot säilyvät kyseisen tietokoneen muistissa ja ne näkyvät sen näyttöpäätteellä,

   a) merkitseekö tietojen lähettäminen sitä, että osapuoli ”kopioi” tai ”uudelleenkäyttää” kyseiset tiedot?

   b) Onko kyseinen osapuoli kopioinut ja/tai uudelleenkäyttänyt kyseisiä tietoja

      i) ainoastaan jäsenvaltiossa A

      ii) ainoastaan jäsenvaltiossa B, vai

      iii) sekä jäsenvaltiossa A että B?

[1] Tietokantojen oikeudellisesta suojasta 11.3.1996 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 96/9/EY (EYVL L 77, s. 20).

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 15.4.2011 — Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton v. Ypourgos Perivallontos — Chorotaxias kai Dimosion Ergon, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon ja Ypourgos Esoterikon — Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis

(Asia C-177/11)

(2011/C 194/14)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Syllogos Ellinon Poleodomon kai Chorotakton (Kreikan aluesuunnittelijoiden yhdistys)

Vastaajat: Ypourgos Perivallontos — Chorotaxias kai Dimosion Ergon (Ympäristöasioista, aluesuunnittelusta ja julkisista rakennusurakoista vastaava ministeri), Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Talous- ja valtiovarainministeri) ja Ypourgos Esoterikon — Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis (Sisäasioista, valtionhallinnosta ja keskitetyn hallintomallin hajauttamisesta vastaava ministeri)

Ennakkoratkaisukysymys

Merkitseekö tiettyjen suunnitelmien ja ohjelmien ympäristövaikutusten arvioinnista annetun direktiivin 2001/42/EY (EYVL L 197, s. 30) 3 artiklan 2 kohdan b kohta, jossa säädetään, että ympäristöarviointi on tehtävä kaikista suunnitelmista ja ohjelmista, ”joiden on katsottu edellyttävän direktiivin 92/43/ETY 6 tai 7 artiklan mukaista arviointia sen todennäköisen vaikutuksen johdosta, joka niillä on mainituissa artikloissa tarkoitetuilla alueilla”, sitä, että velvollisuus tehdä ympäristöarviointi tietystä suunnitelmasta riippuu siitä, täyttyvätkö direktiivissä 92/43 tarkoitetut ympäristöarvioinnin tekemisen edellytykset tällaisen suunnitelman osalta, ja että siten myös tässä direktiivin 2001/42 säännöksessä edellytetään, kuten edellä mainitussa direktiivin 92/43 säännöksessä, että todetaan suunnitelmalla voivan olla merkittäviä vaikutuksia tiettyyn erityisten suojelutoimien alueeseen, jolloin vastaava aineellinen arviointi jää jäsenvaltioiden tehtäväksi? Vai onko direktiivin 2001/42 3 artiklan 2 kohdan b alakohdan nojalla velvollisuus tehdä ympäristöarviointi sen mukaisesti sitä vastoin riippumaton siitä, täyttyvätkö direktiivin 92/43 mukaiset ympäristöarvioinnin tekemisen edellytykset, eli arvioinnista, joka koskee sen mahdollisia merkittäviä vaikutuksia erityisten suojelutoimien alueeseen, jolloin on — päinvastoin — riittävää, että todetaan tietyn suunnitelman liittyvän jollain tavoin johonkin direktiivissä 92/43 tarkoitetuista alueista eikä välttämättä erityisten suojelutoimien alueeseen, jotta velvollisuus tällaisen arvioinnin tekemiseen syntyy?

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Symvoulio tis Epikrateias (Kreikka) on esittänyt 4.5.2011 — Sportingbet PLC v. Ypourgos Politismou ja Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Asia C-209/11)

(2011/C 194/15)

Oikeudenkäyntikieli: kreikka

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Symvoulio tis Epikrateias

Pääasian asianosaiset

Kantaja: Sportingbet PLC

Vastaajat: Ypourgos Politismou ja Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Ennakkoratkaisukysymykset

1) Onko kansallinen lainsäädäntö, jonka mukaan uhkapelien toteuttamista, hallinnointia, järjestämistä ja toimintaa koskeva yksinoikeus annetaan uhkapelien tarjonnan rajoittamiseksi yhdelle ainoalle yritykselle, joka on perustettu osakeyhtiön muotoon ja noteerattu pörssissä, EY:n perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan määräysten mukainen, etenkin silloin, kun tämä yritys lisäksi mainostaa järjestämiään uhkapelejä ja ulottaa toimintansa muihin valtioihin, pelaajat osallistuvat rajoituksitta peleihin ja vedon ja voiton enimmäismäärä määräytyy kuponki- eikä pelaajakohtaisesti?

2) Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan kieltävästi, onko kansallinen lainsäädäntö, jolla pyritään torjumaan rikollisuutta valvomalla kyseisellä alalla toimivia yrityksiä sen varmistamiseksi, että tällaista toimintaa harjoitetaan yksinomaan valvotuissa olosuhteissa, EY:n perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan mukainen, kun siinä annetaan uhkapelien toteuttamista, hallinnointia, järjestämistä ja toimintaa koskeva yksinoikeus yhdelle ainoalle yritykselle, myös silloin, kun yksinoikeuden antamisesta seuraa samanaikaisesti, että pelien tarjontaa laajennetaan rajattomasti, vai onko joka tapauksessa välttämätöntä, jotta tällaista rajoitusta olisi pidettävä asianmukaisena keinona rikollisuuden torjumista koskevan tavoitteen saavuttamiseksi, että tarjonnan laajentamista ainakin valvotaan, eli että siinä pitäydytään siinä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi välttämätöntä, eikä ylitetä sitä? Siinä tapauksessa, että laajentamista on ainakin valvottava, voidaanko tältä osin katsoa, että sitä valvotaan, jos tällä alalla annetaan yksinoikeus yhdelle yhteisölle, jolla on ensimmäisessä ennakkoratkaisukysymyksessä mainitut ominaisuudet? Jos katsotaan, että kyseisen yksinoikeuden antaminen johtaa uhkapelien tarjonnan valvottuun laajentamiseen, mennäänkö sillä, että yksinoikeus annetaan yhdelle ainoalle yritykselle, pidemmälle kuin on tarpeen, kun otetaan huomioon, että tämä tavoite voidaan asianmukaisesti saavuttaa myös antamalla tällainen oikeus useammalle kuin yhdelle yritykselle?

3) Jos kahden edellisen ennakkoratkaisukysymyksen perusteella katsotaan, ettei se, että kyseisillä kansallisilla oikeussäännöillä annetaan uhkapelien toteuttamista, hallinnointia, järjestämistä ja toimintaa koskeva yksinoikeus, ole EY:n perustamissopimuksen 43 ja 49 artiklan mukaista, a) sallitaanko perustamissopimuksen edellä mainituissa määräyksissä, että kansalliset viranomaiset jättävät EY:n perustamissopimuksen kanssa yhteensopivien säännösten antamiseksi välttämättömän siirtymäkauden aikana tutkimatta muihin jäsenvaltioihin sijoittautuneiden tahojen hakemukset, jotka koskevat tällaisen toiminnan aloittamista, b) jos tähän vastataan myöntävästi, millä perusteilla määritetään tämän siirtymäkauden kesto ja c) jos siirtymäkautta ei hyväksytä, millä perusteilla kansallisten viranomaisten on arvioitava näitä hakemuksia?

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.5.2011 — Ryanair v. komissio

(Asia T-423/07) [1]

(Valtiontuki — Kilpailu — Määräävän markkina-aseman väärinkäyttö — Ilmailuala — Münchenin lentoaseman terminaalin 2 yksinomainen käyttö — Laiminlyöntikanne — Komission kannanotto — Lausunnon antamisen raukeaminen — Toimimisvelvollisuutta ei ole)

(2011/C 194/16)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Ryanair Ltd (Dublin, Irlanti) (edustaja: asianajaja E. Vahida)

Vastaaja: Euroopan komissio (asiamiehet: L. Flynn, S. Noë ja E. Righini)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, jossa unionin yleistä tuomioistuinta vaaditaan toteamaan komission syyllistyneen laiminlyöntiin, koska se pidättäytyi lainvastaisesti ottamasta kantaa kantajan tekemään kanteluun, joka koski yhtäältä valtiontukea, jonka kantaja väittää Saksan liittotasavallan myöntäneen Lufthansalle ja sen Star Alliance -kumppaneille, koska ne saivat Münchenin (Saksa) lentoaseman terminaalin 2 yksinomaiseen käyttöönsä, ja toisaalta Münchenin lentoaseman väitettyä määräävän markkina-aseman väärinkäyttöä.

Tuomiolauseelma

1) *Lausunnon antaminen raukeaa laiminlyöntiin perustuvista vaatimuksista, jotka Ryanair Ltd esitti väitetystä valtiontuesta Lufthansan hyväksi.*

2) *Laiminlyöntiin perustuvat vaatimukset, jotka Ryanair esitti väitetystä valtiontuesta Lufthansan Star Alliance -kumppanien hyväksi, hylätään.*

3) *Laiminlyöntiin perustuvat vaatimukset, jotka Ryanair esitti väitetystä määräävän markkina-aseman väärinkäytöstä, hylätään.*

4) *Euroopan komissio vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan, ja se velvoitetaan korvaamaan puolet Ryanairin oikeudenkäyntikuluista.*

5) *Ryanair vastaa puolesta omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

[1] EUVL C 8, 12.1.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.5.2011 — IIC-Intersport International v. SMHV — McKenzie (McKENZIE)

(Asia T-502/07) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin McKENZIE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aiemmat yhteisön tavaramerkiksi rekisteröidyt kuvio- ja sanamerkit McKINLEY — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2011/C 194/17)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: IIC-Intersport International Corporation GmbH (Ostermundigen, Sveitsi) (edustaja: asianajaja P. Steinhauser)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamiehet: A. Folliard-Monguiral ja D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: The McKenzie Corp. Ltd (Ponteland Village, Newcastle Upon Tyne, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustajat: D. Alexander, QC, solicitor R. Kempner ja solicitor O.M. Delafaille)

Oikeudenkäynnin kohde

Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston toisen valituslautakunnan 15.10.2007 tehdystä päätöksestä (asia R 1425/2006-2), joka koski The McKenzie Corporation Ltd:n ja IIC — Intersport International Corp. GmbH:n välistä väitemenettelyä, nostettu kanne.

Tuomiolauseelma

1) *Kanne hylätään.*

2) *IIC-Intersport International Corp. GmbH velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 51, 23.2.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.5.2011 — Habanos v. SMHV — Tabacos de Centroamérica (KIOWA)

(Asia T-207/08) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin KIOWA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi yhteisön ja kansallinen kuviomerkki COHIBA — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta))

(2011/C 194/18)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Corporación Habanos, SA (Havanna, Kuuba) (edustajat: aluksi asianajajat V. Gil Vega ja A. Ruiz López, sittemmin asianajaja A. Ruiz López)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Tabacos de Centroamérica, SL (Pozuelo de Alarcón, Espanja) (edustaja: R.M. Caldés Llopis)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 31.3.2008 tekemästä päätöksestä (asia R 1189/2007-2), joka koskee väitemenettelyä Corporación Habanos, SA:n ja Tabacos de Centroamérica, SL:n välillä.

Tuomiolauseelma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Corporación Habanos, SA vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se velvoitetaan korvaamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) oikeudenkäyntikulut.*

3) *Tabacos de Centroamérica, SL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.*

[1] EUVL C 209, 15.8.2008.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.5.2011 — PJ Hungary v. SMHV — Pepekillo (PEPEQUILLO)

(Asia T-580/08) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin PEPEQUILLO rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat kansalliset ja yhteisön sana- ja kuviomerkit PEPE et PEPE JEANS — Menetetyn määräajan palauttaminen — Suhteellinen epäämisperuste — Sekaannusvaara — Tavaroiden samankaltaisuus — Asetuksen (EY) N:o 40/94 78 artikla (josta on tullut asetuksen (EY) N:o 207/2009 81 artikla) — Asetuksen N:o 40/94 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta (joista on tullut asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)

(2011/C 194/19)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: PJ Hungary Szolgáltató kft (PJ Hungary kft) (Budapest, Unkari) (edustajat: asianajajat M. H. Granado Carpenter ja C. Gutiérrez Martínez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: O. Mondéjar Ortuño)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Pepekillo, SL (Algésiras, Espanja) (edustaja: asianajaja J. Garrido Pastor)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne, joka on nostettu SMHV:n ensimmäisen valituslautakunnan 24.9.2008 tekemistä päätöksistä (molemmat tehty asiassa R 722/2007-1), jotka koskevat Pepekillo SL:n vaatimusta menetetyn määräajan palauttamisesta ja PJ Hungary Szolgáltató kft:n (PJ Hungary kft) ja Pepekillon välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauseelma

1) *Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) ensimmäisen valituslautakunnan 24.9.2008 tekemä päätös (asia R 722/2007-1) kumotaan.*

2) *Kanne hylätään muilta osin..*

3) *SMHV vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se korvaa puolet PJ Hungary Szolgáltató kft:n (PJ Hungary kft) oikeudenkäyntikuluista sekä PJ Hungary kft:lle aiheutuneet välttämättömät kulut asian käsittelystä SMHV:n ensimmäisessä valituslautakunnassa.*

4) *Pepekillo, SL vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan ja se korvaa puolet JP Hungary kft:n oikeudenkäyntikuluista.*

[1] EUVL C 44, 21.2.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 18.5.2011 — Glenton España v. SMHV — Polo/Lauren (POLO SANTA MARIA)

(Asia T-376/09) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus kuviomerkin POLO SANTA MARIA rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisempi Benelux-tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki, joka esittää poolonpelaajan siluettia — Suhteellinen hylkäysperuste — Sekaannusvaara — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta)

(2011/C 194/20)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Glenton España, SA (Madrid, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Armijo Chávarri ja A. Castán Pérez Gómez)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: D. Botis)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: The Polo/Lauren Company, LP (New York, New York, Yhdysvallat) (edustajat: solicitor R. Black, solicitor R. Guthrie ja barrister S. Malynicz)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n toisen valituslautakunnan 18.6.2009 tekemästä päätöksestä (asia R 594/2008-2), joka koskee The Polo/Lauren Company, LP:n ja Glenton España, SA:n välistä väitemenettelyä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Glenton España, SA velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 282, 21.11.2009.

Unionin yleisen tuomioistuimen tuomio 19.5.2011 — Tempus Vade v. SMHV — Palacios Serrano (AIR FORCE)

(Asia T-81/10) [1]

(Yhteisön tavaramerkki — Väitemenettely — Hakemus sanamerkin AIR FORCE rekisteröimiseksi yhteisön tavaramerkiksi — Aikaisemmat yhteisön ja kansalliset sana- ja kuviomerkit TIME FORCE — Suhteelliset hylkäysperusteet — Sekaannusvaaran puuttuminen — Merkkien samankaltaisuuden puuttuminen — Asetuksen (EY) N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohta ja 5 kohta)

(2011/C 194/21)

Oikeudenkäyntikieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Tempus Vade, SL (San Sebastián de los Reyes, Espanja) (edustaja: asianajaja A. Gómez López)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) (asiamies: J. Crespo Carrillo)

Vastapuoli valituslautakunnassa ja väliintulija unionin yleisessä tuomioistuimessa: Juan Palacios Serrano (Alcobendas, Espanja) (edustajat: asianajajat E. Ochoa Santamaría, J. del Valle Sánchez ja V. Ruiz de Velasco Martinez de Ercilla)

Oikeudenkäynnin kohde

Kanne SMHV:n neljännen valituslautakunnan 7.1.2010 tekemästä päätöksestä (asia R 1114/2008-4), joka koskee väitemenettelyä Tempus Vade, SL:n ja Juan Palacios Serranon välillä.

Tuomiolauselma

1) *Kanne hylätään.*

2) *Tempus Vade, SL velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.*

[1] EUVL C 100, 17.4.2010.

Kanne 4.4.2011 — COMPLEX v. SMHV — Kajometal (KX)

(Asia T-206/11)

(2011/C 194/22)

Kannekirjelmän kieli: puola

Asianosaiset

Kantaja: COMPLEX S. A. (Łódź, Puola) (edustaja: asianajaja R. Rumpel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Kajometal s. r. o. (Dolny Kubin, Slovakia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— toteamaan kanteen perustelluksi

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) toisen valituslautakunnan 21.1.2011 asiassa R 864/2010-2 tekemän päätöksen

— muuttamaan riidanalaista päätöstä siten, että merkin KX, nro 6125405 rekisteröinti evätään

— velvoittamaan SMHV:n korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kajometal s. r. o.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki KX luokkaan 7 kuuluville tavaroille.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity sanamerkki CX (nro 3588241) luokkaan 7 kuuluville tavaroille ja yhteisön tavaramerkiksi rekisteröity kuviomerkki CX PRECISION BEARINGS (nro 3979432) luokkaan 7 kuuluville tavaroille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 ([1]) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen, koska kyseessä olevien tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

([1]) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 8.4.2011 — EyeSense v. SMHV — Osypka Medical (ISENSE)

(Asia T-207/11)

(2011/C 194/23)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: EyeSense (Basel, Sveitsi) (edustaja: asianajaja N. Aicher)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Osypka Medical GmbH (Berliini, Saksa)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (SMHV) neljännen valituslautakunnan asiassa R 1098/2010-4 4.2.2011 tekemän päätöksen

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien SMHV:ssa käydyssä valitusmenettelyssä aiheutuneet kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Osypka Medical.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki "ISENSE" luokkiin 9, 10 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluilla — Hakemus nro 7 165 327.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kansallinen sanamerkki "EyeSense" luokkiin 10 ja 42 kuuluville tavaroille ja palveluille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ([1]) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, sillä kyseessä olevien tavaramerkkien välillä on sekaannusvaara.

([1]) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL 2009, L 78, s. 1).

Kanne 18.4.2011 — Progust v. SMHV — Sopralex & Vosmarques (IMPERIA)

(Asia T-216/11)

(2011/C 194/24)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: Progust, SL (Girona, Espanja) (edustajat: asianajajat M. E. López Camba ja J. L. Rivas Zurdo)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Sopralex & Vosmarques SA (Bryssel, Belgia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan ensimmäisen valituslautakunnan asiassa R 1036/2010-1 tekemän päätöksen kokonaisuudessaan

— velvoittamaan SMHV:n korvaamaan Progust SL:n oikeudenkäyntikulut

— velvoittamaan Sopralex & Vosmarques SA:n korvaamaan Prugust SL:n oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki, joka sisältää verbaalisen osan "IMPERIA" (hakemus nro 7 008 154), luokkiin 29, 30, 31, 32 ja 43 kuuluville tavaroille ja palveluille.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sopralex & Vosmarques SA.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön kuviomerkki (nro 3 260 288), joka sisältää verbaalisen osan "IMPERIAL", luokkaan 29 kuuluville tavaroille.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen ja rekisteröintihakemuksen epääminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen tulkinta ja soveltaminen.

Kanne 15.4.2011 — Otero González v. SMHV

(Asia T-219/11)

(2011/C 194/25)

Kannekirjelmän kieli: espanja

Asianosaiset

Kantaja: José Luis Otero González (Barcelona, Espanja) (edustaja: abogada S. Correa)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Apli-Agipa SAS (Dormans, Ranska)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan toisen valituslautakunnan 14.2.2011 tekemän päätöksen asiassa R 0556/2010-2 tässä päätöksessä osittain hyväksyttyjen tavaroiden osalta: valokuvat, tarrat, paperiliimat, askarteluliimat, siveltimet, kirjoituskoneet, toimistotarvikkeet (huonekaluja lukuun ottamatta), opetusmateriaalit (laitteita lukuun ottamatta), muoviset pakkaustarvikkeet (joita ei ole mainittu muissa luokissa), painokirjasimet, painolaatat

— hylkäämään yhteisön tavaramerkkihakemuksen nro 5.676.721 AGIPA kaikkien luokkaan 16 kuuluvien tavaroiden osalta.

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Otero González

Haettu yhteisön tavaramerkki: AGIPA (rekisteröintihakemus nro 5.676.721) luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten.

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Otero González

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Espanjalainen sanamerkki AGIPA (nro 2.216.879) ja espanjalainen kuviomerkki, jossa on sanaosa "a-agipa" (nro 1.269.511), jotka on kumpikin rekisteröity luokkaan 16 kuuluvia tavaroita varten

Väiteosaston ratkaisu: Väite hyväksytään osittain.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valitus hyväksytään osittain.

Kanneperusteet: Asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan virheellinen soveltaminen ja tulkinta.

Kanne 18.4.2011 — TeamBank v. SMHV — Fercredit Servizi Finanziari (f@ir Credit)

(Asia T-220/11)

(2011/C 194/26)

Kannekirjelmän kieli: saksa

Asianosaiset

Kantaja: TeamBank AG (Nürnberg, Saksa) (edustajat: asianajajat T. Kiphuth, H. Linder ja D. Terheggen)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli (vastapuolet) valituslautakunnassa: Fercredit Servizi Finanziari SpA (Rooma, Italia)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) 3.2.2011 asiassa R 719/2010-1 tekemän päätöksen

— velvoittamaan SMHV:n korvaamaan kantajan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "f@ir Credit" luokkaan 36 kuuluville palveluille (hakemus nro 6 947 766).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Fercredit Servizi Finanzieri SpA.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kuviomerkki "FERCREDIT" luokkiin 6, 7, 12, 14, 16, 18, 25, 35, 36, 39, 41, 42, 43 ja 44 kuuluville tavaroille ja palveluille (yhteisön tavaramerkki nro 3 749 801); väite kohdistui luokkaan 36 kuuluvien palvelujen rekisteröintiä vastaan

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ([1]) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, sillä kyseessä olevien tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

([1]) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 20.4.2011 — Siemens v. komissio

(Asia T-223/11)

(2011/C 194/27)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Siemens AG (München, Saksa) (edustajat: asianajajat J. Risse, R. Harbst ja H. Haller)

Vastaaja: Euroopan atominenergiayhteisö, jota edustaa Euroopan komissio

Vaatimukset

— vastaaja on velvoitettava maksamaan kantajalle 16 114, 147 euroa lisättynä 20.4.2011 alkaen korolla, joka on 8 prosenttia Saksan peruskorkoa suurempi, ja

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan kantajalle kaikki asianajajien palkkiot ja muut kulut, joita sille on aiheutunut tästä oikeudenkäynnistä.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että kantajalla on vastaajan kanssa tehdyn sopimuksen nojalla oikeus vaatia korvausta aiheutuneista lisäkuluista.

2) Toinen kanneperuste, joka perustuu siihen, että toissijaisesti tällainen kulukorvaus tulisi maksaa sopimukseen sovellettavan Saksan lainsäädännön, tarkemmin sanottuna Saksan siviililain (BGB) 313 §:n mukaisesti.

Kanne 21.4.2011 — Caventa v. SMHV — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Asia T-224/11)

(2011/C 194/28)

Kannekirjelmän kieli: Saksa

Asianosaiset

Kantaja: Caventa AG (Rekingen, Sveitsi) (edustaja: Rechtsanwalt J. Krenzel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 10.2.2011 asiassa R 1494/2010-1 tekemä päätös on kumottava

— vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "BERG" luokkiin 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 7 115 009).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Anson's Herrenhaus KG.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki "Christian Berg" luokkiin 3, 18, 25 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (yhteisön tavaramerkki nro 338 36 76); väite kohdistui luokkiin 25 ja 28 kuuluviin tavaroihin.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ([1]) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

([1]) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 21.4.2011 — Caventa v. SMHV — Anson's Herrenhaus (BERG)

(Asia T-225/11)

(2011/C 194/29)

Kannekirjelmän kieli: Saksa

Asianosaiset

Kantaja: Caventa AG (Rekingen, Sveitsi) (edustaja: Rechtsanwalt J. Krenzel)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Anson's Herrenhaus KG (Düsseldorf, Saksa)

Vaatimukset

— Sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 10.2.2011 asiassa R 740/2010-1 tekemä päätös on kumottava

— Vastaaja on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja.

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki BERG luokkiin 25 ja 28 kuuluvia tavaroita varten (hakemus nro 7 124 084).

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Anson's Herrenhaus KG.

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Sanamerkki "Christian Berg" luokkiin 3, 18, 25 ja 35 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten (yhteisön tavaramerkki nro 338 36 76); väite kohdistui luokkiin 25 ja 28 kuuluviin tavaroihin.

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen.

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen.

Kanneperusteet: Asetuksen (EY) N:o 207/2009 ([1]) 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan rikkominen, koska kyseisten tavaramerkkien välillä ei ole sekaannusvaaraa.

([1]) Yhteisön tavaramerkistä 26.2.2009 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 207/2009 (EUVL L 78, s. 1).

Kanne 26.4.2011 — Wall v. SMHV — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)

(Asia T-227/11)

(2011/C 194/30)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Wall AG (Berliini, Saksa) (edustaja: asianajaja A. Nordemann)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Bluepod Media Worldwide Ltd (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta)

Vaatimukset

Kantaja vaatii unionin yleistä tuomioistuinta

— kumoamaan osittain sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 10.2.2011 asiassa R 301/2010-1 tekemän päätöksen ja

— velvoittamaan vastaajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Wall

Haettu yhteisön tavaramerkki: Kuviomerkki "bluepod media" luokkiin 9, 35, 38 ja 41 kuuluvia tavaroita ja palveluja varten — Yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 6099709

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Kantaja

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Yhteisön tavaramerkiksi nro 5660972 luokkiin 35, 36, 37 ja 38 kuuluvia palveluja varten rekisteröity kuviomerkki "blue spot"; kansainväliseksi tavaramerkiksi nro 880800 luokkiin 35, 37 ja 38 kuuluvia palveluja varten rekisteröity sanamerkki "BlueSpot" ja Saksassa tavaramerkiksi nro 30472373 luokkiin 35, 37 ja 38 kuuluvia palveluja varten rekisteröity sanamerkki "BlueSpot"

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hylkääminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen osittainen hyväksyminen ja osittainen hylkääminen. Vastaavasti valituksen loppuosan hyväksyminen ja väitteen osittainen hylkääminen.

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohtaa on rikottu, koska valituslautakunta on virheellisesti katsonut, että sekaannusvaaraa ei ollut olemassa.

Kanne 4.5.2011 — Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe v. komissio

(Asia T-232/11)

(2011/C 194/31)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: Stichting Greenpeace Nederland (Amsterdam, Alankomaat) ja Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgia) (edustaja: asianajaja B. Kloostra)

Vastaaja: Euroopan komissio

Vaatimukset

— on todettava, että komission 1.3.2011 tekemä päätös (Ares(2011)223668) on asetuksen N:o 1367/2006/EY [1] vastainen

— komission 1.3.2011 tekemä päätös (Ares(2011)223668) on kumottava

— komissio on velvoitettava arvioimaan 20.12.2010 päivätty sisäistä uudelleentarkastelua koskeva pyyntö aineellisesti unionin yleisen tuomioistuimen määrittelemän ajanjakson kuluessa

— komissio on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa kahteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäinen kanneperuste, jonka mukaan vastaajan velvollisuutena oli suorittaa direktiivin 2010/77/EU [2] sisäinen uudelleentarkastelu, jota kantajat pyysivät, koska kyseinen direktiivi ei ole yleisesti sovellettava, kuten vastaaja väitti, vaan pikemminkin säädös, joka sisältää konkreettisia ja yksittäisiä päätöksiä, jotka perustuvat asianomaisten tuottajien yksittäisiin hakemuksiin.

2) Toinen kanneperuste, jonka mukaan riidanalainen päätös on asetuksen N:o 1367/2006/EY vastainen, koska direktiivi 2010/77/EY sisältää useita hallintotoimia, jotka koskevat yksittäisiä päätöksiä yksittäisistä hakemuksista. Koska kyseistä direktiiviä ei lisäksi ole annettu komission lainsäätäjän ominaisuudessa, oikeus saada asiansa käsitellyksi tuomioistuimissa tähän direktiiviin liittyen on taattava.

---

[1] Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13)

[2] Neuvoston direktiivin 91/414/ETY muuttamisesta siltä osin kuin se koskee tiettyjen tehoaineiden liitteeseen I sisällyttämisen voimassaolon päättymispäiviä 10.11.2010 annettu komission direktiivi 2010/77/EU (EUVL L 293, s. 48)

Kanne 26.4.2011 — Glaxo Group v. SMHV — Farmodiética (ADVANCE)

(Asia T-243/11)

(2011/C 194/32)

Kannekirjelmän kieli: englanti

Asianosaiset

Kantaja: Glaxo Group Ltd (Greenford, Yhdistynyt kuningaskunta) (edustaja: solicitor O. Benito)

Vastaaja: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit)

Vastapuoli valituslautakunnassa: Farmodiética — Cosmética, Dietética e Produtos Farmacêuticos, Lda (Estarda de S. Marcos, Portugali)

Vaatimukset

— asian käsittelyä on lykättävä siihen saakka kunnes mitättömyysmenettely Portugalissa on ratkaistu, koska kyseisessä menettelyssä riitautetaan ainoa peruste, jonka vuoksi yhteisön tavaramerkki nro 6472971 hylättiin, ja jos tämän menettelyn lopputulos ei ole myönteinen

— sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) neljännen valituslautakunnan 25.2.2011 asiassa R 665/2010-4 tekemä päätös on kumottava ja

— vastaaja ja/tai vastapuoli valituslautakunnassa on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Yhteisön tavaramerkin hakija: Kantaja

Haettu yhteisön tavaramerkki: Sanamerkki ADVANCE luokkaan 5 kuuluvia tavaroita varten — yhteisön tavaramerkkiä koskeva hakemus nro 6472971

Sen tavaramerkki- tai merkkioikeuden haltija, johon väitemenettelyssä on vedottu: Vastapuoli valituslautakunnassa

Tavaramerkki- tai merkkioikeus, johon väitemenettelyssä on vedottu: Luokkiin 3 ja 5 kuluvia tavaroita koskevan kuviomerkin ADVANCIS CAPS MORE BIOAVAILABLE. MORE EFFECTIVE portugalilainen tavaramerkkirekisteröinti nro 417744

Väiteosaston ratkaisu: Väitteen hyväksyminen

Valituslautakunnan ratkaisu: Valituksen hylkääminen

Kanneperusteet: Neuvoston asetuksen N:o 207/2009 8 artiklan 1 kohdan b alakohdan ja 65 artiklan 2 kohdan rikkominen, koska valituslautakunta: (i) katsoi, että kantaja ei riitauttanut väiteosaston 25.2.2010 tekemää päätöstä asianomaisten tavaroiden samankaltaisuuden osalta, (ii) katsoi, että ei ollut mitään syytä poiketa väiteosaston 25.2.2010 tekemästä päätöksestä asianomaisten tavaroiden samankaltaisuuden osalta, (iii) ei analysoinut, ovatko asianomaiset luokkaan 3 kuuluvat tavarat samankaltaisia kuin asianomaiset luokkaan 5 kuuluvat tavarat vai eivät, (iv) ei selittänyt, miksi oli merkityksellistä ottaa huomioon se, miten merkit lausutaan englanniksi, kun relevantti alue on Portugali, (v) katsoi, että kyseessä olevat tavaramerkit kuulostavat samankaltaisilta englanniksi, (vi) sovelsi virheellisiä kriteerejä merkkien vertailun osalta ja katsoi näin ollen virheellisesti, että samankaltaisuuden aste oli keskinkertainen ja (vi) sovelsi virheellisiä ja puutteellisia kriteerejä kokonaissekaannusvaaran arvioinnissa

---

Kanne 6.5.2011 — ClientEarth ja International Chemical Secretariat v. ECHA

(Asia T-245/11)

(2011/C 194/33)

Oikeudenkäyntikieli: englanti

Asianosaiset

Kantajat: ClientEarth (Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta) ja The International Chemical Secretariat (Göteborg, Ruotsi) (edustaja: asianajaja P. Kirch)

Vastaaja: Euroopan kemikaalivirasto (ECHA)

Vaatimukset

Kantajat vaativat, että unionin yleinen tuomioistuin

— toteaa, että vastaaja rikkoi tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevaa Århusin yleissopimusta

— toteaa, että vastaaja rikkoi asetusta (EY) N:o 1367/2006 ([1])

— toteaa, että vastaaja rikkoi asetusta (EY) N:o 1049/2001 ([2])

— kumoaa vastaajan 4.3.2011 päivättyyn vahvistavaan vastaukseen sisältyvän päätöksen evätä oikeuden saada tutustua kantajien pyytämiin asiakirjoihin ja

— velvoittaa vastaajan korvaamaan kantajien oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien mahdollisten väliintulijoiden kulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Kantajat vaativat kanteellaan SEUT 263 artiklan mukaisesti siihen vastaajan 4.3.2011 päivättyyn vahvistavaan vastaukseen sisältyvän päätöksen kumoamista, jolla kantajilta evättiin oikeus saada tutustua niiden pyytämiin asiakirjoihin, jotka sisälsivät suurien määrien väitetysti ihmisten terveydelle ja ympäristölle vaarallisten aineiden rekisteröijien (valmistajien/maahantuojien) nimet ja yhteystiedot sekä tiedot siitä, kuinka monta tonnia näitä aineita oli saatettu Euroopan unionin markkinoille.

Kanteensa tueksi kantaja vetoaa viiteen kanneperusteeseen.

1) Ensimmäisen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1049/2001 8 artiklan 2 kohtaa, koska kantajien vahvistavaan pyyntöön ei vastattu säädetyssä määräajassa eikä tätä määräajan noudattamatta jättämistä perusteltu.

2) Toisen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 4 ja 6 kohtaa, koska rekisteröijiä ei kuultu se arvioimiseksi, oliko tiedon antamatta jättämiselle asiakirjojen sisällöstä olemassa kaupallista intressiä, ja koska päätöksessä ei esitetty riittäviä perusteluja se osoittamiseksi, että tiedon asiakirjojen sisällöstä selvästi sai jättää antamatta.

3) Kolmannen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan Århusin yleissopimuksen 4 artiklan 1, 2, 3 ja 4 kappaletta, koska kyseisessä päätöksessä ei anneta kantajille niiden pyytämiä tietoja. Riidanalaisella päätöksellä rikotaan lisäksi asetuksen N:o 1367/2006 6 artiklan 1 kohtaa, koska siinä ei tulkita asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklassa säädettyjä poikkeuksia suppeasti ja siten, että otettaisiin huomioon tiedon antamista asiakirjojen sisällöstä koskeva yleinen etu ja se seikka, liittyvätkö pyydetyt tiedot ympäristöpäästöihin.

4) Neljännen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 3 kohdan ensimmäistä alakohtaa, koska kyseisessä päätöksessä ei osoiteta, että tiedon antaminen pyydetyistä asiakirjoista aiheuttaisi vakavaa vahinkoa ECHA:n päätöksentekomenettelylle, sekä saman asetuksen 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä luetelmakohtaa, koska siinä ei osoiteta, että oli olemassa kaupallinen intressi, joka edellytti tiedon antamatta jättämistä.

5) Viidennen kanneperusteen mukaan riidanalaisella päätöksellä rikotaan asetuksen N:o 1049/2001 4 artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa, koska kyseisessä päätöksessä ei arvioida sitä, onko olemassa ylivoimainen yleinen etu, joka edellyttää tiedon antamista kyseisten asiakirjojen sisällöstä, ja koska siinä ei esitetä yksityiskohtaisia perusteluja tiedonsaantipyynnön epäämiselle.

([1]) Tiedon saatavuutta, yleisön osallistumista päätöksentekoon sekä oikeuden saatavuutta ympäristöasioissa koskevan Århusin yleissopimuksen määräysten soveltamisesta yhteisön toimielimiin ja elimiin 6.9.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1367/2006 (EUVL L 264, s. 13).

([2]) Neuvoston ja komission asiakirjojen saamisesta yleisön tutustuttavaksi 30.5.2001 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1049/2001 (EYVL L 145, 31.5.2001, s. 43).

Ilmoitusnumero	Sisältö (jatkuu)	Sivu
2011/C 194/30	Asia T-227/11: Kanne 26.4.2011 — Wall v. SMHV — Bluepod Media Worldwide (bluepod media)	18
2011/C 194/31	Asia T-232/11: Kanne 4.5.2011 — Stichting Greenpeace Nederland ja PAN Europe v. komissio	19
2011/C 194/32	Asia T-243/11: Kanne 26.4.2011 — Glaxo Group v. SMHV — Farmodiética (ADVANCE)	19
2011/C 194/33	Asia T-245/11: Kanne 6.5.2011 — ClientEarth ja International Chemical Secretariat v. ECHA	20

FI

TILAUSHINNAT 2011 (ilman ALV:a, sisältää normaalit lähetyskulut)

Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	1 100 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, paperipainos, vuosittainen DVD	22 EU:n virallista kieltä	1 200 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L-sarja, vain paperipainos	22 EU:n virallista kieltä	770 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, L- ja C-sarjat, kuukausittainen (kumulatiivinen) DVD	22 EU:n virallista kieltä	400 euroa/vuosi
Virallisen lehden täydennysosa (S-sarja), tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat, DVD, ilmestyy kerran viikossa	Monikielinen: 23 EU:n virallista kieltä	300 euroa/vuosi
Euroopan unionin virallinen lehti, C-sarja – kilpailut	Kilpailua koskevilla kielillä	50 euroa/vuosi

Euroopan unionin virallisilla kielillä ilmestyvästä *Euroopan unionin virallisesta lehdestä* on tilattavissa 22 eri kieliversiota. Tilaus käsittää L-sarjan (Lainsäädäntö) ja C-sarjan (Tiedonannot ja ilmoitukset).

Jokainen kieliversio tilataan erikseen.

Virallisessa lehdessä L 156 18. kesäkuuta 2005 julkaistun neuvoston asetuksen (EY) N:o 920/2005 mukaan velvollisuus laatia kaikki säädökset iirin kielellä ja julkaista ne tällä kielellä ei väliaikaisesti sido Euroopan unionin toimielimiä, joten iirin kielellä julkaistavat viralliset lehdet ovat myynnissä erikseen.

Virallisen lehden täydennysosan (S-sarja – tarjouskilpailut ja julkiset hankinnat) tilaukseen sisältyvät kaikki 23 virallista kieliversiota yhdellä monikielisellä DVD-levyllä.

Euroopan unionin virallisen lehden tilaajat voivat pyynnöstä saada virallisen lehden liitteitä. Tilaajille ilmoitetaan liitteiden ilmestymisestä *Euroopan unionin viralliseen lehteen* sisältyvässä kohdassa ”Huomautus lukijalle”.

Myynti ja tilaukset

Maksulliset julkaisut, kuten *Euroopan unionin virallinen lehti*, ovat tilattavissa jälleenmyyjiltämme. Luettelo jälleenmyyjistä löytyy seuraavasta internet-osoitteesta:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_fi.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) on suora ja maksuton portti Euroopan unionin lainsäädäntöön. Sivustolla voi tarkastella *Euroopan unionin virallista lehteä* ja siellä ovat nähtävillä myös sopimukset, lainsäädäntö, oikeuskäytäntö ja lainsäädännön valmisteluasiakirjat.

Lisätietoja Euroopan unionista löytyy osoitteesta: http://europa.eu

Euroopan unionin julkaisutoimisto
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

FI